

Nr A-44, poz. 626 i Nr A-93, poz. 1444, z 1953 r. Nr A-22, poz. 276 i Nr A-76, poz. 909, z 1955 r. Nr 13, poz. 136, z 1956 r. Nr 26, poz. 362, z 1957 r. Nr 47, poz. 291 oraz z 1958 r. Nr 5, poz. 22, Nr 74, poz. 434 i Nr 94, poz. 515) wprowadza się następującą zmianę:

w § 2 po pkt 19 dodaje się pkt 20 w brzmieniu: „20) dodatki za szczególny nadzór podatkowy”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Dusza

382

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 8 maja 1959 r.

w sprawie zakresu zakładania urządzeń odbiorczych w budynkach objętych powszechną elektryfikacją wsi i osiedli.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. z 1954 r. Nr 32, poz. 135) zarządza się, co następuje:

§ 1. W objętych planem elektryfikacji rolnictwa państwowych gospodarstwach rolnych, w państwowych ośrodkach maszynowych oraz w gospodarstwach zespołowych spółdzielni produkcyjnych (tzw. spółdzielczych ośrodkach gospodarczych) wykonane zostaną urządzenia odbiorcze w pełnym zakresie, uwzględniającym wszelkie potrzeby gospodarcze tych obiektów, zgodnie z zatwierdzoną przez właściwy organ dokumentacją projektowo-kosztorysową.

§ 2. 1. Powszechna elektryfikacja we wsiach i osiedlach w zakresie wyposażenia budynków w urządzenia elektryczne obejmuje w budynkach stanowiących własność osób będących właścicielami lub użytkownikami gospodarstw rolnych, w zależności od przychodu szacunkowego tych gospodarstw, wykonanie następujących urządzeń:

- 1) według I standardu (przy przychodzie szacunkowym gospodarstwa do 8.360 zł):
 - 2 punkty świetlne w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowe w mieszkaniu
 lub na żądanie uprawnionego:
 - 1 punkt świetlny w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowe w mieszkaniu,
 - 1 punkt świetlny w zabudowaniach gospodarskich;
- 2) według II standardu (przy przychodzie szacunkowym gospodarstwa od 8.361 zł do 15.180 zł):
 - 2 punkty świetlne w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowe w mieszkaniu,
 - 1 punkt świetlny w zabudowaniach gospodarskich;
- 3) według III standardu (przy przychodzie szacunkowym gospodarstwa powyżej 15 180 zł):
 - 3 punkty świetlne w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowe w mieszkaniu,
 - 1 punkt świetlny w zabudowaniach gospodarskich.

2. Elektryfikacja budynków stanowiących osobistą własność członków spółdzielni produkcyjnych obejmuje zakres określony w ust. 1 pkt 1 (standard I).

3. Za przychód szacunkowy w rozumieniu ust. 1 uważa się przychód szacunkowy gospodarstwa rolnego ustalony dla celów wymiaru podatku gruntowego za drugi rok wstecz przed rokiem kalendarzowym przystąpienia do prac elektryfikacyjnych w danej wsi lub osiedlu.

§ 3. 1. W obiektach nierolniczych położonych we wsiach i osiedlach objętych planem elektryfikacji rolnictwa wykonane zostaną urządzenia elektryczne zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 395 z dnia 4 października 1951 r. w sprawie elektryfikowania obiektów nierolniczych w ramach elektryfikacji wsi i osiedli (Biuletyn PKPG z 1951 r. Nr 29, poz. 296 i z 1952 r. Nr 25, poz. 117).

2. W budynkach nie objętych przepisami ust. 1 oraz § 2 wykonane zostaną urządzenia elektryczne takiego standardu spośród wymienionych w § 2 ust. 1, jaki przysługuje grupie przychodowości, do której właściciel budynku został zaliczony na podstawie zasad ustalonych uchwałą nr 680 Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie opłat elektryfikacyjnych pobieranych przy powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Monitor Polski z 1954 r. Nr 104, poz. 1341 z 1956 r. Nr 14, poz. 220 i z 1957 r. Nr 39, poz. 250).

§ 4. 1. We wsi lub osiedlu objętym powszechną elektryfikacją poszczególne zagrody, odosobnione od skupionych części wsi, podlegają elektryfikacji, jeżeli odległość tych zagrod od głównych linii niskiego napięcia nie przekracza:

- przy 1 lub 2 zagrodach — 200 m, nie licząc przyłącza,
- przy 3 zagrodach — 300 m, nie licząc przyłącza,
- przy 4 zagrodach — 400 m, nie licząc przyłącza,
- przy 5 zagrodach — 500 m, nie licząc przyłącza

a przy większej liczbie zagrod — odległości 500 m, nie licząc przyłącza, powiększonej o 40 m przy każdej następnej zagrodzie.

2. Linia jednego obwodu sieci trójfazowej niskiego napięcia od stacji transformatorowej nie powinna być dłuższa niż 1.200 m.

3. W przypadkach uzasadnionych warunkami technicznymi i ekonomicznymi można odstąpić od zasady określonej w ust. 2 za zgodą zespołu oceny projektów inwestycyjnych.

4. Za zagrodę uważa się budynek (jego część) lub grupę budynków (ich części) stanowiących całość gospodarczą.

5. Za przyłącze uważa się przelot od słupa linii napowietrznej do izolatorów na stojaku lub na ścianie budynku o długości w zasadzie nie większej niż 35 m, a w przypadku sieci kablowej — odcinek kabla przyłączonego o długości w zasadzie nie większej niż 10 m.

6. Objęcie elektryfikacją zagród, o których mowa w ust. 1, nie może spowodować przekroczenia dopuszczalnych spadków napięcia na linii.

7. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio przy elektryfikacji obiektów nierolniczych. Dopuszcza się jednak podwójną normę sieciową dla obiektów państwowych lub też należących do organizacji społeczno-politycznych i spółdzielni produkcyjnych.

8. Nie należy obejmować powszechną elektryfikacją budynków, których stan techniczny nie zapewnia bezpiecznego użytkowania energii elektrycznej. Budynki te powinny być jednak uwzględniane przy obliczaniu przekroju sieci.

§ 5. 1. Urządzenia odbiorcze nie objęte zakresem określonym w § 2 ust. 1 (pozastandardowe) będą wykonywane łącznie z przeprowadzeniem powszechnej elektryfikacji wsi lub osiedla na podstawie wniosków zgłoszonych przez zainteresowane osoby do terytorialnie właściwych przedsiębiorstw

elektryfikacji rolnictwa. Wnioski te powinny być zgłoszone w ciągu 2 tygodni po ogłoszeniu przez przewodniczącego prezydium powiatowej rady narodowej zarządzenia o elektryfikacji danej wsi lub osiedla.

2. Osoby zgłaszające wnioski o wykonanie pozastandardowych urządzeń odbiorczych obowiązane są wpłacić przed rozpoczęciem robót w danej wsi lub osiedlu w sposób wskazany przez terenowo właściwe przedsiębiorstwo elektryfikacji rolnictwa pełną należność za te urządzenia, ustaloną według obowiązujących cenników.

3. Prawo zgłoszenia wniosków o wykonanie pozastandardowych urządzeń odbiorczych przysługuje również najemcom pomieszczeń mieszkalnych.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. M. Jaąielski

383

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 8 lipca 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Grzędy” obszar lasu o powierzchni 225,63 ha w Leśnictwie Grzędy Nadleśnictwa Państwowego Rajgród, położony w miejscowości Grzędy, w gromadzie Woźnawieś w powiecie grajewskim województwa białostockiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu: 191, 192, 195, 199 oraz 200 według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1952—1961 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu lasu pierwotnego w Kotlinie Augustowskiej w panującym typie grondu z przejściem do boru sosnowego i olsu w wododziale rzek: Biebrzy, Łęgu i Jerzgni.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, którego zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, oraz z pozostawieniem karpiny w ziemi,

b) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem zbioru nasion na potrzeby odnowienia lasu, dokonywanego za zgodą konserwatora przyrody,

c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin i ich części,

d) pozyskiwanie ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,

e) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin,

f) pozyskiwanie żywicy,

g) niszczenie gleby, pozyskiwanie kamienia i innych kopalin,

h) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,

i) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,

j) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,

k) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,

l) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi w tym celu przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kocioł